

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 01/02/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 23

Người học Phật tùy duyên làm các việc lợi ích chúng sanh trên thế gian mà không cưỡng cầu, dính mắc, nhất định trong tâm chỉ một câu **A Di Đà Phật**. Nếu có cơ duyên chín muồi để giới thiệu pháp môn Tịnh Độ đến với chúng sanh thì đó là sự nghiệp lớn có ý nghĩa, được 10 phương hết thầy chư Phật tán thán.

Hòa Thượng dạy: ***“Ở trên Kiết Hung Kinh, Phật nói rằng: Một người đệ tử Phật làm tất cả những việc thế gian để lợi ích chúng sanh nhưng không được dùng sự mong cầu của chính mình. Thế gian sự nhưng không được thế gian ý”***.

Ý Hòa Thượng chỉ dạy chúng ta làm tất cả mọi việc tùy duyên, tận tâm tận lực mà không có tâm cưỡng cầu vì đây là điểm chúng ta rất dễ mắc phải. Dính vào “*thế gian sự*” rồi cưỡng cầu “*thế gian sự*” vậy thì sẽ thành “*thế gian ý*”.

Hòa Thượng nói: ***“Công việc làm lợi ích chúng sanh, thúc đẩy hoàng dương Phật pháp và chuẩn mực Thánh Hiền là việc cần phải làm thế nhưng không nên “có tâm” (tức là làm mà tâm dính mắc, vướng bận). “Có tâm” là thế gian ý.***

“Làm tất cả mọi việc nhưng trong tâm chỉ có một câu A Di Đà Phật. Ngoài câu A Di Đà Phật ra chúng ta đã dính vào thế gian ý. Làm bất cứ việc gì đều là làm mà như không làm, không làm mà như làm. Vậy thì tuyệt đối không có chướng ngại.”
Hòa Thượng khẳng định chúng ta làm tất cả mọi việc tốt thậm chí làm thành tấm gương cho mọi người học tập mà không thấy mình làm, giữ được tâm bình đẳng, tâm từ bi.

Chúng ta thử quán sát sẽ thấy chúng ta có chướng ngại vì chúng ta thường dùng tâm cưỡng cầu. Đó là khởi “*thế gian ý*”. Việc này là thừa vì chúng ta học giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền thì cứ y giáo phụng hành là có kết quả mỹ mãn. Có những việc chúng ta làm quá thành công khiến mình tưởng đó là do năng lực cá nhân mà quên đi sự thật là thành công đó do nỗ lực làm tốt giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền.

Những năm qua chúng ta tổ chức rất nhiều sự kiện thành công bởi vì chúng ta vô tư vô cầu, tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến. Nếu có thất bại là do chúng ta không còn “*Chí Công Vô Tư*”. Cho nên một khi chúng ta có sự phân biệt, chấp trước là đã có “*thế gian ý*” thì sẽ có chướng ngại, còn nếu y theo giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền thì nhất định không có sai sót.

Hòa Thượng nói: **“Nếu như có cơ duyên thì chúng ta nên tận tâm tận lực giới thiệu Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền cho người ta nghe đặc biệt hơn nữa nếu có cơ duyên thì chúng ta giới thiệu pháp môn Tịnh Độ.”**

Ý Hòa Thượng nói chữ “*cơ duyên*” có nghĩa là “*cơ duyên*” phải chín muồi chứ không phải mang tượng Phật hay mang câu ***A Di Đà Phật*** mà dán khắp nơi. Đọc cùng một con đường, chỗ này dán chữ ***A Di Đà Phật***, đi tiếp lên thì gặp hình tượng Chúa, đi tiếp nữa thì gặp tượng Quan Âm Bồ Tát, tiếp tục đi lên thì là hình Đức Mẹ. Đây là ý niệm cạnh tranh rồi.

Việc làm này không cần thiết, tất cả là do “*cơ duyên*” của chúng sanh. Chúng sanh đáng tiếp nhận giáo huấn của Chúa thì chí công vô tư mà giới thiệu cho họ đến với Chúa. Nếu họ chân thật muốn tiếp nhận giáo huấn của Phật trong khi mình có đủ năng lực kiến giải để giới thiệu thì mình đem kiến giải đó, năng lực đó giảng giải cho họ nghe. Nếu thấy mình chưa đủ sức thì nên giới thiệu đến người khác.

Chữ “*cơ duyên*”, mình phải hiểu cho tường tận. Không phải nói chỉ có Phật mới độ. Nghĩ vậy là sai rồi. Chúng sanh mong cầu tiếp nhận giáo huấn của Phật Bồ Tát hay của một vị giáo chủ nào đó mà mình biết là chánh đạo thì chúng ta giới thiệu cho họ còn nếu không biết thì nói là mình không biết, mong họ tự đi tìm người có chuyên môn. Chứ chúng ta không nên cưỡng cầu tự cho mình biết rồi nói lung tung làm cho người ta không biết đúng hay sai.

Hòa Thượng nói: **“Nếu như không có cơ duyên để làm những việc lợi ích cho chúng sanh thì chính mình chăm chỉ tu hành. Chính mình chăm chỉ hoàn thiện bản thân. Mặt khác, nếu chúng ta có cơ duyên mà không tận tâm tận lực giúp đỡ chúng sanh thì chúng ta không có tâm từ bi, tâm Bồ Đề không thể phát khởi. Người “Độc thiện kỳ thân” – riêng mình được tốt thì người đó có tâm nhỏ hẹp.”**

“Người có tâm này thì cho dù công phu niệm Phật có tốt hơn đi nữa cũng không thể vãng sanh bởi vì Thế Giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới của Bồ Tát Đại Thừa. Nếu chúng ta dùng tâm nhỏ hẹp, chỉ biết mình không nghĩ đến chúng sanh, chỉ biết lo tốt cho riêng mình thì Thế Giới Tây Phương Cực Lạc không có phần của mình. Giúp đỡ người khác nhận biết và tu học Phật pháp là việc chúng ta phải tích cực làm.”

Trong xã hội hiện đại này, chúng ta phải hết sức uyên chuyên, tùy duyên để giúp người ta có thể tiếp cận được Phật pháp và chuẩn mực Thánh Hiền. Để giáo hóa phải dùng nhiều hình thái chứ không phải nhất thiết tất cả phải mặc áo nâu và ngồi vào đạo tràng. Ngày nay chúng ta thấy hình thức thì có thể thay đổi nhưng bản chất thì không được thay đổi.

Hòa Thượng thường nhắc đến việc: **“Hiện đại hóa, bản thổ hóa.”** Ví dụ, chúng ta tổ chức Chương trình “*một ngày gắn kết yêu thương*”, đó chính là hiện đại hóa. Chúng

ta hoàn toàn không nhắc đến Phật nhưng Phật dạy từ bi chính là yêu thương, bao dung, tha thứ. Cho nên, thông qua chương trình này, nếu mỗi người đều mở được tâm của chính mình thì tâm đó sẽ tự trở về với bản tâm thanh tịnh, vốn dĩ thuần thiện thuần tịnh của chính mình mà tâm thuần thiện thuần tịnh là tâm Phật.

Thông qua chương trình, chúng ta giúp mọi người sống tốt hơn, kết nối yêu thương với tâm chân thành. Nếu chúng ta không làm thì bản thân chúng sanh vẫn đang tiếp nối dòng sanh tử với trùng trùng những oán kết, ngày ngày chịu đựng nhau, tạo thêm tội nghiệp với nhau để nối vào dòng sanh tử đó.

Nhiều người không biết nên dùng những biện pháp khô cứng và chê người khác là xen tạp, là tiếp nối dòng sanh tử. Quả thật, đây là hình thức hơi mới nên người bảo thủ sẽ không chấp nhận, tuy nhiên, Hòa Thượng, hơn 40 năm trước, đã nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta hoằng truyền Phật pháp ngày nay thì phải biết “*hiện đại hóa, bản thổ hóa*” thì mới chân thật có tâm Đại Từ Bi. Trong tâm Đại Từ Bi mới lưu lộ ra những việc làm lợi ích chúng sanh.

Có người hỏi chúng tôi tu hành thời đại 4.0 nên như thế nào? Chúng tôi nói là chỉ cần ở nhà tham gia zoom học tập, zoom niệm Phật, zoom trì chú v..v. xong việc thì tắt máy là xong. Đây chính là “*hiện đại hóa*”. Còn “*bản thổ hóa*” là chúng ta đưa ra những hình thái phù hợp với mỗi quốc gia, dân tộc để họ có thể dễ dàng tiếp nhận, cho nên không được khô cứng. Đây chính là cách hiểu về chữ “*cơ duyên*”.

Việc chúng ta giúp đỡ người khác nhận biết Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền là việc chúng ta phải nỗ lực làm, là tâm Từ Bi. Chúng ta có cơ hội mà không làm thì tâm Bồ Đề không thể phát khởi, nếu có thì nó cũng đã mất.

Hòa Thượng nói: “***Hoằng dương pháp môn Tịnh Độ trong thời kỳ hiện đại này thù thắng hơn các pháp môn khác. Bởi vì pháp môn Tịnh Độ phù hợp với căn tánh chúng sanh thời kỳ này. Chúng ta vừa có thể chuyên tu lại vừa tận tâm tận lực giới thiệu đến cho chúng sanh thì đây là một sự nghiệp lớn chân thật có ý nghĩa***”.

Ý nghĩa chính là ở chỗ một khi chúng sanh tiếp nhận pháp môn Tịnh Độ thì họ sẽ có cơ hội một đời vãng sanh Thế Giới Tây Phương Cực Lạc thẳng đến thành Phật. Hiện tại, chúng ta giới thiệu và hoằng dương nhiều việc cũng là để chúng sanh dần dần tiếp cận đến Phật pháp và Tịnh Độ.

Thông qua những việc chúng ta làm, chúng ta đang giúp họ trở về với tâm thuần thiện thuần tịnh – là thứ vốn có sẵn trong tự tánh, là tâm Phật, đang bị che lấp bởi phân biệt, vọng tưởng, chấp trước. Như vậy, chưa cần chúng ta bảo họ niệm Phật, lạy Phật thì họ đã tự khắc tìm lại được điều vốn có của mình và họ sẽ tự động đi tìm Phật pháp.

Tại các khu trải nghiệm của Hệ Thống Khai Minh Đức, chúng tôi chưa bao giờ nói với những người hàng xóm quanh khu vực đó một câu ***A Di Đà Phật*** nào, vậy mà họ gặp chúng tôi là họ dùng câu ***A Di Đà Phật*** để chào. Mấu chốt ở chỗ chỉ cần trong

đổi nhân xử thế tiếp vật, chúng ta làm người ta tâm phục khẩu phục thì họ sẽ tự tìm đến Phật. Bản thân chúng tôi từ lâu khi đến những hội chúng ở thế gian, đều không mặc đồ nâu, đồ lam mà mặc đồ trang nghiêm phù hợp với thời trang cuộc sống, tuy vậy, không ai nói rằng chúng tôi không tu. Đó là thực hành lời Hòa Thượng dạy về “hiện đại hóa, bốn thổ hóa”.

Có người khi nghe lời dạy của Hòa Thượng mà không phục là chuyện của người ta, còn chúng ta đã thấy 70 năm biểu pháp của Hòa Thượng thì chúng ta hoàn toàn tin tưởng mà không cần thắc mắc. Chúng ta có thể không hiểu nhưng chúng ta phải biết rằng cả đời tu hành của Ngài tại thế gian đã thể hiện sự “Hành Giải” tương ứng, sự hiểu biết thông tông thông giáo của Ngài.

Chúng ta thấy Hòa Thượng là tuýp người xưa, sống trên thế gian gần 100 năm, thế nhưng Ngài rất hiểu về thời hiện đại. Ngài nói Phật pháp ngày nay phải đưa lên Internet để phổ biến trên toàn thế giới. Ngày xưa mỗi lần chùa có giảng pháp thì treo phướn thật cao. Dân chúng xung quanh nhìn thấy phướn thì vân tập về để nghe pháp nhưng chắc chắn không được bao xa.

Hiện tại lớp học zoom này của chúng ta có sự hiện diện của mọi người đến từ khắp mọi miền đất nước và cả ở nước ngoài như Đan Mạch, Mỹ, Đức, Canada. Đây chính là Phật pháp ứng dụng khoa học kỹ thuật thời hiện đại để lan tỏa đến được với mọi người. Cho nên đây chính là chữ “*cơ duyên*”.

Hòa Thượng nói giới thiệu pháp môn Tịnh Độ cho người là việc làm vô cùng thù thắng. Ngài nói: **“Đó là việc làm mà 10 phương hết thầy chư Phật đều tán thán. Chúng ta cũng tự mình cảm thấy càng làm càng hoan hỷ, càng cảm thấy thân thể khỏe mạnh, càng cảm thấy mọi sự việc càng thuận lợi.**

“Đây là cảm ứng, là hoa báo hiện tiền (phước báo hiện tại). Tương lai còn vãng sanh Thế Giới Tây Phương Cực Lạc, ngay một đời này có thể đi đến thành Phật. Đây là quả báo rất thù thắng.” Hòa Thượng cho chúng ta thấy rõ rằng việc “*tự độ và độ tha*” phải song hành. Không chỉ “*tự độ*” mà còn “*độ tha*” tức là làm các công việc lợi ích chúng sanh.

Một số người cho rằng giúp một vài người niệm Phật hay đi trợ niệm cho người lâm chung là đang độ chúng sanh. Thực tế còn rộng hơn như vậy, tức là cần phải tích cực bằng mọi phương tiện khéo léo nhất mà lợi ích chúng sanh. Đây mới chính là tâm của Bồ Tát Đại Thừa, như vậy mới xứng đáng đến Tây Phương Cực Lạc.

Chúng ta phải làm lợi ích chúng sanh nhưng không quên một câu ***A Di Đà Phật*** và trong tâm niệm một câu ***A Di Đà Phật*** cũng không quên việc làm lợi ích chúng sanh. Làm được như vậy chính là y giáo phụng hành lời Phật dạy trong Kinh Vô Lượng Thọ là “*Phát tâm Bồ Đề, một lòng chuyên niệm*”. Thiếu một trong hai vế của lời dạy này đều không vãng sanh.

Cho nên Hòa Thượng khẳng định khi chúng ta có thể giúp ích chúng sanh mà chúng ta không làm thì công phu niệm Phật dù có tốt cũng không thể vãng sanh. Lời nói của Hòa Thượng vẫn còn ở đây, chúng ta chờ xem những người quên đi tâm Bồ Đề, tâm làm lợi ích chúng sanh, họ sẽ vãng sanh thế nào. Một người tận tâm tận lực lợi ích chúng sanh chính là họ đang tu phước, tích phước thì họ vẫn về được cõi lành.

Hòa Thượng dạy chúng ta đều căn cứ trên Kinh điển. Hòa Thượng phân tích cặn kẽ, thậm chí Ngài còn có năng lực đem cảnh giới của Hoa Nghiêm đưa vào cuộc sống thường ngày để chúng ta trong đời nhân xử thế tiếp vật đều có thể thực hành hạnh của Bồ Tát Phổ Hiền. Tu hành pháp Đại Thừa ở ngay cuộc sống thường ngày thì đó mới là Phật pháp hóa thế gian.

Bài học hôm trước, Hòa Thượng dặn bảo chúng ta làm một người lãnh đạo, làm người dẫn dắt mọi người thì nhất định phải có phước huệ đầy đủ. Phước thì phải chính mình nỗ lực tu tạo còn huệ có hai cách để có, một là tu tập có công phu xa lìa được vọng tượng tạp niệm của chính mình và hai là y giáo phụng hành, nghe lời làm theo giáo huấn của Phật Bồ Tát Thánh Hiền. Đây chính là cách theo Hòa Thượng chỉ dạy là mượn nhờ trí tuệ của Phật, Thánh Hiền.

Nếu không có phước báu thì người khác khó mà kính phục và nghe theo còn không có trí tuệ thì dễ dàng dẫn dắt người ta đi sai đường. Vậy thì một mình mình sai lầm thì không lớn lắm còn dẫn dắt người khác đi sai đường thì nhân quả đó rất to lớn.

Hòa Thượng lại dặn chúng ta nếu không là nhân tài, không thể hòa thuận được với người thì phải tự biết chính mình mà chọn cách nhường cho người giỏi hơn hoặc tự rút lui khỏi nơi đó để không gây chướng ngại. Hòa Thượng khẳng định đây là biểu hiện đức hạnh của một cá nhân. Để làm được việc này, phải có công phu tương đối khá chứ không dễ dàng.

Có một vị Thiền sư hoằng truyền Phật pháp nổi tiếng một phương nhưng khi gặp Lục Tổ Huệ Năng thì đã suy tôn Lục Tổ là Thầy, đem hết những việc mình làm được dâng lên cho Lục Tổ. Ngài tự thấy mình đức hạnh không bằng Lục Tổ nên bảo mọi người phải hướng đến Lục Tổ để học tập. Cũng như vậy, khi mọi người tìm đến Ngài Lý Bình Nam học tập và xin quy y thì Ngài lúc nào cũng nói mọi người hướng đến tổ Ấn Quang mà tôn vinh làm Thầy.

Hòa Thượng nói trong xã hội hiện đại muốn hoằng truyền Phật pháp, thúc đẩy chuẩn mực Thánh Hiền phải dùng tâm thái thấp nhất và thân chúng ta là đệ tử Phật, đời nhân xử thế tiếp vật nên có tiết chế và luôn ở trạng thái kiểm soát chính mình. Trong một cuộc vui, người ta vui là việc của họ, mình cũng vui nhưng không cho phép mọi việc vượt qua sự kiểm soát.

Chúng tôi thường khuyên mọi người khi chúng ta tổ chức các sự kiện mà thấy thành công viên mãn hơn những gì mình nghĩ thì mình đừng để chìm luôn trong niềm

vui đó. Đừng quên rằng mình phải làm chủ cục diện để dẫn dắt cục diện đó đến viên mãn. Người biết tiết độ thì không có cảm tình dụng sự - không theo cảm tình mà làm việc.

Chúng ta luôn bị hoàn cảnh làm chủ mình, chứ mình không có thái độ kiểm soát để làm chủ hoàn cảnh. Gặp việc vui hay buồn thì vui hay buồn đến quên mình. Nếu thuận cảnh thì chúng ta hòa với nó trong vui mừng còn khi gặp nghịch cảnh thì chúng ta không vừa lòng nên khởi tập khí phiền não. Làm như vậy thì cho dù chúng ta học Phật 10, 20 năm cũng không lợi ích gì, vẫn là không kiểm soát được chính mình.

Hòa Thượng luôn dặn bảo chúng ta “***phải giữ gìn tâm địa mọi lúc luôn thanh tịnh, bình đẳng, từ bi.***” Nếu rời xa tâm này thì sẽ xuất hiện những tâm khác thay thế vào đó thì mọi việc chúng ta làm đều là Ma sự, đều là “*thế gian sự*” chứ không phải Phật sự hay Thánh Hiền sự./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!